

Na eni strani bi imel za svoje pridelke stalnega odjemalca, na drugi strani pa bi se iz gospodarstva izločila cela vrsta posredovalcev in bi kmetu ostal od končne cene večji del kakor pa sedaj.

Od vodstva zahteva kmetijska zadruga mnogo več kakor kaka kreditna, in to ne samo trgovskih spretnosti, ampak tudi požrtvovalnosti in vztrajnosti. Seveda je potrebno, da je vodstvo zadruga v dobrih in zaupanja vrednih rokah. Našim združnikom v mnogih primerih manjka zavest, da je pri združnem delu potrebna tudi kaka žrtev. Ni pa nobena žrtev doprinešena zaman, ampak omogoča, da bo delo zadrug v bodočnosti tem uspešnejše. Kakor skrbi kmet za svoj vinograd, za svoj gozd, za svojo živino, da dobro uspeva, tako mora skrbeti tudi za svojo zadrugo, kajti zavedati se mora, da korist, ki jo ima zadruga, je njegova korist. Čim večja bo kme-

tijska zadruga, tem večje koristi mu bo nudila.

Da rešimo slovenskega kmeta ob severni meji, moramo vse storiti, da ustvarimo močno organizacijo kmetijskega združništva, katero združimo v dobro delujoči osrednji zadrugi. Kakor smo potom denarnega združništva uničili oduševstvo ter dosegli primerno obrestno mero, tako bo potom dobre kmetijske zadruga mogoče pospešiti in vnovčevanje kmetijskih pridelkov, dobiti dobre odjemalce v tujini, osobito pa uravnati cene.

Da osamosvojimo kmečki stan, je potrebno v vsakem večjem kraju ustanoviti eno kmetijsko zadrugo. S tem omogočimo kmetu ceneno nakup in ugodno prodajo. Vse to delo bo pa le tedaj uspešno, ako bo ves kmečki stan in vsi, katerim je za dobrobit kmečkega stanu, vse delo podpiral.

Po Jugoslaviji

Glejmo mirno v bodočnost! Naš zunanji minister dr. Cincar-Markovič je dal za pravoslavno velikonočno številko beograjskega velikega dnevnika »Politika« izjavo, v kateri med drugim pravi: »Izvajajoč dosledno politiko nevtralnosti, je Jugoslavija podvzela istočasno vse potrebne ukrepe opreznosti, ki jih je narekoval današnji položaj. Kar je kr. vlada ukrenila v poslednjih osmih mesecih v gospodarskem, finančnem in vojaškem pogledu, je ojačilo v največji meri položaj naše kraljevine ter nam dovoljuje, da gledamo mirno na bodočnost, naslanjajoč se na današnje popolno, močno moralno edinstvo vsega našega naroda.«

Javno glasovanje pri občinskih volitvah v banovini Hrvatski je dalo povod raznolikim ugibanjem in obsodbam. Ozlovljeni so zlasti hrvatski in slovenski socialisti, ki so začeli izražati svoje dvome v demokratično stališče Hrvatske seljačke stranke. Na te očitke odgovarjajo glasila te stranke, zlasti »Hrvatski dnevnik«, da pri občinskih volitvah ne gre za politiko, marveč predvsem za dobro občinsko gospodarstvo. Čeprav javne, bodo na Hrvatskem občinske volitve vendar svobodne in vsak bo lahko glasoval, za kogar bo hotel. »Hrvatski dnevnik« hkrati izjavlja, da vlada v tem vprašanju popolno soglasje med Hrvatsko seljačko stranko in Samostojno demokratsko stranko.

Med Jugoslavijo in Rusijo so se začela trgovinska pogajanja. V to svrhu je že prispele v Moskvo naše odposlanstvo, v katerem sta tudi dva Slovence (industrijalec Av-

senek in tajnik zunanjega ministrstva dr. Zalar). Gre za izmenjavo blaga med našo državo in sovjetsko Rusijo. V našo državo bi se iz Rusije zlasti uvažal bombaž in petrolej ter tudi kamena sol. Je torej strogo gospodarski vidik, ki prevladuje pri pogajanjih med našo in sovjetsko državo, katere doslej Jugoslavija še ni priznala. Ali se bodo iz gospodarskih stikov razvili tudi ožji politični stiki, bo pokazala bodočnost. Vatikanski list »Osservatore Romano« objavlja o tem tole sodbo: »Najnovejše dejstvo je, da sta se zblížali Jugoslavija in Rusija, kar bi moglo privedi do kakšnih razgovorov gospodarskega in najbrž tudi političnega značaja, s čimer pa absolutno ni rečeno, da bi Beograd izpremenil svojo politiko proti boljševizmu kot takemu. Kakor je povedal ministrski predsednik Cvetkovič, se razpravlja o ideji, da bi to zblížanje, ki se je zgodilo s posredovanjem Bolgarije, postalo močno orožje, da se zavaruje nevtralnost balkanskih držav in njihova neodvisnost.«

»Kmetijski list« je glasilo lažnivo-svobodomiselnega razumništva, odnosno pol- in četrt-razumništva, ki izrablja kmeta v svoje sebične namene. Da bi si liberalna gospoda ustvarila med kmeti nekak položaj, skuša med njimi razširiti svoje lažnivo-svobodomiselstvo in naprednjaštvo. Ost je obrnjena proti katoliški Cerkvi, ki je s svojimi zahtevami po dejanskem krščanstvu liberalnim kmetijcem trn v peti. Zato se njihovo srce nagiba k nemški krivi veri, ki si je goljufivo nadela ime starokatolicizma, čeprav je nastala šele

Proti prehladu

lahko vzamete 1-2

ASPIRIN
tablete

Ni drugega zdravila po imenu »Aspirin«, temveč edino le »Bayer«-jev Aspirin.

Opf. Reg. Gnd. 5 Nr. 37972 od 22. XII. 1928.

po letu 1870. V svoji zadnji številki izraža »Kmetijski list« svojo simpatijo za nemško krivo vero s tem, da objavlja za mastnim tiskom, kakor da bi šlo za kakšno velevažno pridobitev za slovenskega kmeta, uradno še nepotrjeno vest o ustanovitvi starokatoliških župnij v Mariboru in Celju. Odpadniki od katolicizma torej uživajo simpatije »Kmetijskega lista«. Ali še sme tak list zahajati med slovenske katoliške kmete?!

170.000 vagonov žita potrebuje naša država letno. Te dni so se vršila v Beogradu posvetovanja med zastopniki izvozne družbe »Prizad« in zastopstvom mlinarske industrije. Zastopstvo mlinov se je zavzemalo za ustvarjanje žitnih zalog, ako hočemo, da Jugoslavija ne bo trpela pomanjkanja. Pri narsu žitne zaloge za lastne potrebe nujne radi nesigurnosti svetovnega položaja. Mlinarji so ob tej priliki dokazali, da potrebuje naše podeželje in mesta na leto dobrih 170.000 vagonov žita.

»Slovenski gospodar« stane:
za vse leto 32 din, za pol leta 16 din, za četrt leta 9 din.

Jajca — jočejo. Zavod za znanstveno in industrijsko raziskovanje v Južni Afriki je napravil odkritje, ki pojasnjuje vrsto doslej spornih vprašanj. Ugotovili so namreč, da se morejo jajca po vseh pravih »jokati«, to je, da izločujejo enako kot človeško oko v svojo zaščito in za uničevanje nevarnih bakterij neko sestavino, ki razkrajja nezaželjene organizme. To snov nahajamo v skoraj isti sestavi v človeških solzah, dobiti jo je pa v beljaku. Po mnenju južnoafriških učenjakov je ta snov tudi vzrok, da se jajca lahko dolgo konservirajo.

Jugoslovan izdelal očala za papeža. Ko je lansko leto jugoslovanski poslanik pri Vatikanu, g. dr. N. Mirošević-Sorgo predstavil papežu Pi-

V rdečem »raju« ...

Roman iz sovjetskega kmetijskega življenja

17

V osemnajstem letu starosti je pobegnil od doma in prišel v Moskvo. Boljševiški voditelji so ga bili veseli, ker so se takoj prepričali, da je izredno nadarjen. Dasi je bil razmeroma zelo mlad, so mu poverjali težke, nevarne naloge, a on je vedno uspel. Z odločnostjo, včasih tudi grobstvo, si je drugo za drugo prisvojil vse stopnje v visoki boljševiški upravi.

Na poti do cilja ga ni mogla ustaviti nobena sila. Sredstev ni izbiral. Posluševal se je zvičajnosti in sile. Često je gazil v krvi. Hladnokrvno je šel preko trupel ljudi, ki jih je postrelil, ker so mu bili napoti.

Krščanstvo je popolnoma zadušil v sebi. Ker je nasprotovalo boljševiškim nazorom, ga je zasovražil in na vse načine zatiral. V Odesi je uredil brezbožniški muzej. V velikih dvoranah neke državne zgradbe je zbral vse, kar se tiče krščanske vere: verskih resnic, duhovnikov, svetnikov. V ta muzej so vodili šolske otroke iz Odesa in okolice, da bi jim vcepili čimvečjo mržnjo do krščanstva ...

Nenadoma se je oglasil zvonec v telefonskem aparatu. Klavs je naglo dvignil slušalko.

»Tu ljudski komisar Jaske,« se je slišalo.

»Ti si, Nikitin?«

»Da, tovariš! Telefoniram ti, ker se v Balti odigrava resne stvari.«

»V Balti?«

Pri tem imenu je Klavs prebledel. V njegovi domišljiji se je prikazala slika Balte z nizkimi, belimi hišami, obdanimi z vrtovi in obširnimi žitnimi polji. Taka je bila Balta ob njegovem odhodu. Skozi vitke veje vrb je gledal divje valove Dnjestra. Videl je resni očetov obraz, mehki obraz matere in visoko, vitko Fedorjevo postavo. Pa kaj ga vse to briga?! On nima nič skupnega s svojo družino in domačo vasjo. Kot pravi boljševik je zatajil svojo družino. Pripada samo sovjetski Rusiji; ta je zanj vse. Smatral se je za popolnoma izkoreninjenega, toda v resnici je bil dosti manj iztrgan iz doma, kakor je sam mislil. To je bila prevara, podobna mnogim drugim, ki jih je bilo polno boljševiško življenje.

»No, kaj se je zgodilo?« je vprašal na videz malomarno.

»Pred nekaj trenutki so mi javili, da so se kmetje v Balti uprli.«

»To je nemogoče!« je nekoliko razburjeno odgovoril Klavs. »Poročilo je najbrž pretirano.«